

Kapitola V

Napomíná Grobian studentův a žákův, jak se mají při učení chovati.

K učení žádnému nekvap,
hlavy své tím darmo netrap,
nečiň škody svému zdraví,
toť tobě Grobian praví.
Nevaž ho sobě tak lehce,
an blázen nemoci nechce.
Pomni, prosím, pilně na to,
že zdraví dražší než zlato.
Víš, žes ho v karty nevyhrál,
aniž jsi ho na kom vyhlal.
Sámť jest Bůh ráčil dáti,
protož sluší toto znáti :
. Jestliže je zmrháš sobě,
nebožtíčku, běda tobě.
Budeš jako jiní mnozí,
ač učení, blázni pouzí.
Čert-liť jest po tom umění,
když milého zdraví není.
By pak jeden všecko uměl
a rozličné věci věděl,
kdyby jeden neměl zdraví,
nestál by za lejno kraví.
Jakož se to těm I přihází,
kdož je sobě sami kazí,
když se učí ve dne v noci,
více nežli mají moci,
tím sobě mozk v hlavě suší,
čehož se šetřiti sluší.,
A také co po umění
zdaliž to všem známé není,
že učených lidí dosti,
ty buď pilen své leriosti.
K tomu kdyby mnoho uměl,
pokoje by nikdá neměl,
běželiť by mnozí k tobě,
ty by nebyl volen sobě.
Paklit by kdy přišlo k tomu,
že by musil kvůli komu
nětčemu se vždy učiti,
skrovně se hled' k tomu míti.
Obyčej ten vždycky mívej,
na lekcí včas nechodívej.
Jestliže pak budou chtíti
na lekcí vždy tebe míti,

nestarej se, dočkají tě,
byť pak by.lo i v půllétě.
Nechej mistra, nechť se stará,
tvá lenost buď předce stálá.
Knihy , šaty , jiné věci
za kamny neb pod lavicí
všudy ať jsou rozmetané,
uválené, ušišmané.
Jestliže překáží komu,
chce-li, nech se vyhne tomu.
Pakli nechce, nechť odloží
a to zase tu položí.
Pilnosti se též vystříhej,
co můžeš nejdéle líhej.
Toto nechť jest. vlastní tobě,
všudy se vším steskní sobě.
Nikdy ve všem nebud' stálý,
tak ode mne dojdeš chvály .
Hled' vždy každý den jiného
začítí nětco nového.
Tak i při řemesle rovně,
učíš-li se, uč se skrovně.
Vystříhej se pilně toho,
aby neměl práce mnoho.
Pomni na předešlou radu,
nikdá neměj v ničem řadu